

нощували три часа далечъ отъ Стара-Загора, на другата страна на Сръдна-Гора, при топлитѣ извори. Отъ пѣхотата около 2200 души били ранени и около 800 умрѣли; третия дружина била почти унищожена. Мъртвитѣ и раненитѣ били оставени на бойното поле.

Градътъ Стара-Загора изгорѣлъ, освѣнъ една махала на западъ и нѣколко кѣщи по крайщата. Жителитѣ избѣгали само съ това, което имали на гърбоветѣ си, безъ да могатъ да завардѣтъ нѣщичко отъ имота си. Който се позамаялъ въ кѣщи, било да си скѣта едно друго, било съ надѣжда че турцитѣ ще бѣдѣтъ отбѣснѣти, билъ изгубенъ и никой вече не го чулъ. Турцитѣ и черкезитѣ, арнаутскитѣ и анадолскитѣ башибозуци, никого не миявали а всичко наредъ истрѣбили. Въ стара-Загора нѣма сѣмейство, което да не е изгубило повечето отъ членоветѣ си, на много сѣмейства отъ него день исчезнали и сѣвсемъ. Мъртвитѣ тѣла не се намѣрили, а колкото човѣшки кости се намѣрили послѣ въ пепелището, натрупали ги бѣ една черква. На една купчянка били закупѣсани: приятели и неприатели, войници и граждани, жени и дѣца, русси, българи, турци и черкези, всички заедно, защото слѣдъ смъртта имъ всички сѣ били равни.

Изгорѣли и около сто села въ околността. Отчаянитѣ селяне били побѣгнали задъ Балкана, въ завѣтитѣ отъ русситѣ крѣща и тамо се распитѣли по Габровско, Търновско, та дори и по Свищовско. Прѣзъ зимата, поради недостатъчна храна тия бѣженци на грамади гинели отъ студъ, гладъ и болѣсти, дори и по улицитѣ на по-големитѣ градове. Други пъкъ се разбѣгали по цѣла Тракия, или пъкъ попаднали въ плѣнъ у турцитѣ, и слѣдъ разни мъки, били закарани като *роби* въ Пловдивъ и Одринъ. Разбира се, саможенитѣ и дѣцата били заробвани; мъжетѣ били избивани. Много дѣца били завлѣчени въ Цариградъ и Мала-Азия.

Цѣли петъ мѣсеци Стара-Загора е била като пусто мѣсто. Никой не се е виждалъ, освѣнъ мѣстнитѣ турце и турскитѣ войски, до отъ тукъ заминували къмъ Шипка.

Чакъ на 1 Януарий 1878 год. русскитѣ войски изново влѣзли въ Града. Всичко били пусто и праздно. Турското население отъ града и селата избѣгало при приближаванието на русситѣ, а българетѣ се връщали къмъ развалинитѣ на